

Fællesudvalgets Indstilling og Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Johansen): Allererst vil jeg ganske kort bringe det høje Ting i Erindring om, hvad der var Folketinget og Landstinget imellem, før Fællesudvalget begyndte sit Arbejde. Folketinget ønskede Kroafstemning, Landstinget kunde ikke gaa med dertil, uden at der blev givet Erstatning. Folketinget forlangte, at der ikke maatte skænkes berusende Drikke for Personer under 18 Aar, Landstinget mente, at Aldersgrænsen maatte sættes til 16 Aar. Folketinget krævede Beværtningernes Antal fastsat efter Indbyggerantallet i Byerne, Landstinget holdt paa, at der skulde tages Hensyn til Oplandets Størrelse. Folketinget vilde, at Beværterborgerskab kun skulde gælde for 5 Aar ad Gangen, Landstinget kunde ikke slutte sig hertil. Folketinget foreslog, at Tilladelse til Handel med stærke Drikke kun kunde gives for 5 Aar ad Gangen, Landstinget holdt paa 8 Aar.

Hvad angaar den førstnævnte Uoverensstemmelse om Afstemningen og Erstatningen viste det sig snart i Fællesudvalget, at der ikke kunde opnaas Enighed derom, Fællesudvalget skød da den Sag ud og tog, for at komme til et Resultat, fat paa de øvrige Uoverensstemmelser. Der foreligger altsaa nu en Indstilling til det høje Ting om en Udjævning af disse.

Jeg skal herefter nævne enkelte af de Ændringer i den af Landstinget vedtagne Affattelse af Lovforslaget, som Fællesudvalget er blevet enig om. Nr. 2 fastslaar, at København og Købstæderne ved Vedtægt kunne bestemme, om Beværterborgerskab skal gives for Aaremaal eller for Livstid. Amsraadene kunne paa Indstilling af Sogneraadene fastslaa Vedtægter, der skulle stadfæstes af Indenrigsministeren. De gælde kun for 5 Aar, saa skulde de revideres. Derved kom man ud over en af de Vanskeligheder, som have voldet meget Besvær. Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at Københavns Magistrat og i Købstæderne Kommunalbestyrelsen kunne give enkelte Beværttere Ret til at herbergere rejsende Haandværkssvende og andre ubemidlede. For en saadan Ret skal der erlægges en Betaling til Kommunekassen af 10 Kr. Ændringsforslag Nr. 4 fastslaar, at Amsraadet med Sogneraadets Billigelse kan fritage en Gæstgiver paa Landet for at holde Rejsestald. Ændringsforslag Nr. 5 fastslaar, at Antallet af Beværtninger med

Ret til Udsækning af stærke Drikke ikke maa overstige en Beværtning for hver 350 Indbyggere. Kun i særlige Tilfælde kan Indenrigsministeren gaa udenfor denne Grænse, men Antallet af Beværtninger med Udsækning af stærke Drikke maa dog ikke overstige det Antal, der var i Virksomhed 1912.

Ved Ændringsforslag Nr. 7 bestemmes det, at udenfor København er Kommunalbestyrelsens Formand ogsaa Formand for det efter denne Lov oprettede Nævn, og i de Kommuner, hvor der er Politimester, tiltræder denne Nævn, og i hans Forfald kan han sende en Stedfortræder, der skal være godkendt af Amtmanden. Ændringsforslag Nr. 12 indfører den Bestemmelse, at Foreninger ikke maa udsænke stærke Drikke, medmindre de have løst Næringsadkomst dertil. Ændringsforslag Nr. 13 bestemmer, at Ejer eller Lejer og Bestyrelsen ifalde Ansvar, dersom der i deres Forening foregaar noget, der strider mod denne Lovs Bestemmelser. Ændringsforslag Nr. 14 siger, at Sogneraad og Amsraad kunne bestemme, at der i en eller flere Kommuner ikke maa handles med stærke Drikke. Forandringer heri kunne kun ske, naar det paagældende Sogneraad giver sit Samtykke dertil. Det samme gælder, naar der indenfor en Jurisdiktion er Tale om Flytning af Næring, der giver Ret til Handel med stærke Drikke. Ekspropriation af Retten til at handle med stærke Drikke kan ske mod fuld Erstatning, men er dette sket, kan den paagældende ikke senere faa en saadan Næringsadkomst, uden at Kommunalbestyrelsen giver Tilladelse dertil. Efter Ændringsforslag Nr. 22 kan Kommunalbestyrelsen fastsætte et vist Antal Beværtninger, til hvilke Politiet maa give Tilladelse til, at de kunne beholde Gæster siddende efter Lukketid, men Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvor meget der skal erlægges for en saadan Tilladelse. I Ændringsforslag Nr. 23 staar der, at Politivedtægten ikke maa indeholde en lavere Aldersgrænse end 16 Aar for de Personer, til hvem der maa udsænkes stærke Drikke. Nr. 24 forlanger iagttaget, at der ikke sælges stærke Drikke til Personer under 16 Aar, naar det kan antages, at Drikkene skulde være til deres eget Forbrug. Ændringsforslag Nr. 26 fastslaar, at en Afholdsbeværtter ikke maa opbevare stærke Drikke i Naboejendomme, hvorover han har Raadighed. Nr. 28 bestemmer Størrelsen af Brændevinsafgiften, og hvordan denne skal fordeles mellem Stat og Kommune, og Afgiftens Fastsættelse i Forhold